

[Niels Helveg Petersen]

nes jeg, meget stærke ordvalg, hykleri og andet, på grund af en helt markant forskel mellem de to ting, som hr. Albrechtsen behandlede ens.

Albrechtsen (VS):

Jeg stillede udenrigsministeren nogle spørgsmål. Jeg fik faktisk ikke svar på nogen af dem. Udenrigsministeren berørte det ene af dem, men undlod at berøre resten.

Jeg fik ikke svar på, om den danske repræsentant havde tilsluttet sig, at der skal være en europæisk union. Jeg fik heller ikke svar på mit spørgsmål om, i hvilket omfang man har tilsluttet sig afsnittet om forsvar og sikkerhed. Jeg fik heller ikke svar på spørgsmålet om, hvorvidt der af komiteen af faste repræsentanter skal udarbejdes et decideret traktatudkast til fremlæggelse for ministrene. Det er noget andet end en ministerkonference, men det er ikke mindre farligt, må man nok sige.

Jeg synes, at det er helt afgørende, at de spørgsmål bliver besvaret inden topmødet, og derfor vil jeg stille dem i spørgetiden, hvis ikke vi kan få dem besvaret i dag. Jeg synes ærlig talt ikke, at ministeren skal kunne undgå at besvare dem offentligt inden topmødet. Det er simpelt hen ikke acceptabelt. Kan vi ikke få svarene i dag, må vi have dem på onsdag i spørgetiden.

Vedrørende vetoretten vil jeg forsøgsvis gentage mit spørgsmål – den vigtigste del af det i hvert fald – allerede nu, nemlig om det ikke er korrekt, at der i flertalsformuleringen står, at der skal være en generel tilbagevenden til den praksis, der er forudset i traktaterne. Jeg understreger udtrykket »forudset i traktaterne«, for Luxembourgforliget – ministeren vil vel erkende, at sådan ligger det – rettede op på disse ting og gjorde det muligt at etablere det grundlag, Danmark tiltrådte EF på. Man skal ifølge den formulering vende tilbage til det grundlag, der var forudset med traktaterne, det vil sige til de gamle EF-landes opfattelse af afstemningsreglerne. Anderledes kan den sætning ikke fortolkes på almindeligt dansk.

Det har ikke noget at gøre med, at Bonde skulle have fordrejet noget. Det var faktisk min egen fortolkning, så ministeren må rette kritikken mod mig for så vidt angår fortolkningen af den passus. Men det er vel ikke

forkert oversat, det kunne være tilfældet, det skal jeg ikke kunne sige. Om den sætning er forkert oversat, må vi naturligvis have opklaret. Det er en mulig forklaring, men jeg tror det ikke – desværre.

En anden mulighed er, at udenrigsministeren står op her og siger – det kunne måske løse noget af det problem – at uanset at den danske repræsentant har sagt og gjort sådan, er det altså en fejl, og så bliver det ikke dansk politik. Det kunne jo også afklare sagen.

Hvis jeg ikke får svar på det i dag, må jeg forsøge igen på onsdag at få besvaret dette helt afgørende spørgsmål, for det kan simpelt hen ikke ligge og flyde.

Jeg vil slutte med at sige til hr. Niels Helveg Petersen, at jeg hele tiden har forstået det radikale forslag sådan, at det skulle sikre fuld offentlighed. Jeg ved da godt, at i det forslag ligger der ikke, at selve forhandlingsmandatet fastlægges her i salen. Den indrømmelse vil jeg give hr. Niels Helveg Petersen. Jeg havde opfattet intentionerne med det radikale forslag sådan, at det netop drejede sig om at sikre fuld offentlighed.

Det, min kritik og min bemærkning om det tilgrænsende hykleri gik på, var, at hr. Niels Helveg Petersen sagde, at det var uklogt at lægge disse ting ned i salen. Det forstod jeg som uklogt i forhold til offentlighed om det. Hvis jeg har misforstået det, vil jeg beklage det over for hr. Niels Helveg Petersen, men jeg forstod faktisk hr. Niels Helveg Petersens bemærkning sådan, at han af taktiske grunde fandt det uklogt, at det foregik her i salen. Det var jeg meget uenig i og meget skuffet over, men hvis det ikke er tilfældet, hvis jeg har forstået hr. Niels Helveg Petersen forkert, så glæder det mig da, at vi har fået det opklaret inden dette mødes afslutning.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Det, jeg hentydede til med uklogskab, var at fastlægge et forhandlingsmandat via et forslag til folketingsbeslutning, men selvfølgelig ikke en uklogskab, der knytter sig til, at man skal have en fuldt offentlig debat, hvor partiernes holdninger til sagen kan komme helt og fuldt til udtryk.